

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. || Lvdovici || De Ponte Vallis-||Oletani, È Societate ||
Jesv Theologi.|| De || Christiani hominis || Perfectione In
Qvo-||libet eius Vitæ genere.|| Tomi Qvatvor.||**

Quorum argumenta ex S. Rvth Historia præcipué desumpta

Puente, Luis de la

Coloniæ Agrippinæ, 1625

§. 3. Timor & Fiducia diuitum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39637

1 *Prov.* 19. 17.*Torres in
sua Philo-
sophia mo-
rali l. 2 c. 12.**Sancti Elee-
mosynary.**Diuites pij
hospitalia
Pauperum.*1 *Ecc.* 31. 11.*Tract.* 3. c. 12.2 *Ecc.* 31. 8.b *Luc.* 18. 14.

*generatur Domino, qui miseretur pauperis: quò enim ipsi sunt in faciendis eleemosynis profusiores: eò Deus est liberalior in largiendis illis pluribus diuitijs. ita vt sancti à quadã contentione agere videantur cum Deo sito: dantes pro ipsius amore quod habent; & ab eodem plura recipientes. Quemadmodum experti sunt duo insignes eleemosynarij *Tiberius secundus Constantinopolitanus Caesar, & S. Ioannes Patriarcha Alexandrinus*, qui cum cogitarent Deum vincere in ijs, quæ ipsius amore pauperibus largiebantur: aduertebant se plane victos à Deo, quòd multò plura acciperent. nec mirum est quòd Deus in hoc conflictu superior euadat: nam cum ipse meritis, qui eleemosynam accipit in paupere, aduertit se quodammodo obligari, vt eleemosynam accipit in paupere, aduertit se quodammodo obligari, vt eleemosynam sibi facienti, multò plura reddat. Et quoniam eum fecit suam eleemosynarium, multa illi dat, quæ ipsius nomine in egenos distribuat.*

Hinc FIT vt domus & facultates temporales horum diuitum sint instar *hospitales* cuiusdam, in quo infirmi curantur; *hospitii*, in quo recipiuntur peregrini; *mensa*, in qua saturantur esurientes; *officina* in qua nudi vestiuntur; *thesauri*, ex quo vincti liberantur; *redemptionis captiuorum*; *mortuorum sepulchri*, & animarum defunctorum *solati*. Et quoniam omnibus bene faciunt, locum habet in illis, quòd Sapiens dixit: *eleemosynas illius enarrabit omnis Ecclesia sanctorum*: quæ autè Ecclesia hæc est, nisi *templa*, quæ ædificant & exornant; *monasteria & hospitalia*, quæ fundant; *Religiosi*, quos alunt; *Viua & Orphan*, ac *populi*, quibus prospiciunt; *infirmi*, quos visitant, & quibus tene-re indulgent; *nudi*, quos vestiunt; *esurientes*, quos satiant; & omnes egeni, quibus subueniunt: domus enim & fortuna eorum est quasi *sinus Abrahæ* in terra, vbi omnes pauperes suam inueniunt requiem, quibus excellenti illo modo fauent, quem in primo Tomo posuimus, ex ijs quæ fecerat Booz, erga RUTH in eius calamitatibus.

§. 3. *Timor & Fiducia diuitum.*

NECESSA autem hic est, nauis huic diuitum tot diuitijs onerata, & prospero earum vsu feliciter nauiganti *faburram* addere: ne in ea nauigatione pereat. Nam fortè propterea Sapiens, cum diuitis virtutes narraret, dixit: *quis est hic & laudabimus eum*: significans, valdè paucos esse, qui perfecti euadant, ita vt neque *pauper* cupiat esse diues, tantum sibi tribuens, vt velit vnus esse illorum paucorum; nec *diues* se putet esse tutum; cogitans quod possit esse perfectus: cum magnæ sint superandæ difficultates, vt talis euadat. quemadmodum dixit ipse Saluator, occasione cuiusdam adolescentis, qui se iustum reputabat: *quàm difficile, qui pecunias habens, in regnũ Dei intrabit*: discipulus autè obitu pescatoribus seueritate illius sententiæ, dixit: *c silioli, quàm difficile est, confidentes in pecuniis in regnum Dei*

m. r. 0111

intrare: *facilius est camelum per foramen acus transire, quam divitem intrare in regnum Dei.* Consolentur itaque se ipsos pauperes, quod se videant ab his periculis remotos: tremant vero *divites* quod se videant in illis immerfos. Nam (vt S. Gregorius ait) ex sententia Salvatoris rarissimum est: quod qui multum auri possident, ad aeternam perveniant requiem.

SED. NE quis *dissidat*, se posse consequi excellentias praedictas, & per diuitias pervenire in regnum Dei, adiecit Christus Dominus noster. *d qua impossibilia sunt apud homines, possibilia sunt apud Deum.* Quod scilicet *natura* efficere non potest, potest *mea gratia*, estque facile omnipotentiae meae quando illam ego adhibeo. Ego possum efficere, vt camelus transeat facile per foramen acus, & diues ingrediatur in caelum per portam valde angustam. Nec sine causa *cameli* meminit, qui (vt idem S. Gregorius advertit) in aliquo est similis animalibus quae in lege veteri habebantur immunda: eod quod *non dividat unguulam*, & in aliquo similis est illis, quae erant munda, eod quod *ruminet*: sic enim significare voluit, diuitiarum possessionem aliquid habere huius *mundi*, & aliquid de *Deo*, aliquid quo *diuiditur* ab observatione legis divinae, & aliquid quod *inuare* potest ad eius observationem. Ex altera enim parte talis possessio praebet occasionem multorum *peccatorum*, ex altera vero occasio potest esse magnorum *bonorum*, si operam dederis, vt interior affectus per *ungulam* pedis significatus, non omnino adhaereat bonis terrenis. sed *diuisus* sit, vt pattem suam det corpori, & animae quoque suam: ac simul tanquam animal *ruminans*, mediteris *rumines* que *pericula*, in quibus versaris, vt ea possis euadere, & *bona*, quae praestare poteris, vt in eis exercendis sis diligens, & *praemia* quae consequi poteris: vt ad ea adspires & contendas. Quod si his considerationibus te instar Cameli humiliaueris, ad suscipiendum onus divinae legis cum firmo proposito intrandi per angustam eius observationis portam, etiam si ad id opus esset exuere omnes diuitias quas habes, magnam poteris fiduciam habere, quod transibis per angustum acus foramen, ac porro etiam in gloriam introibis. Hoc amplius exposuit S. Theodoretus, dicens: quod verbum *Camelus* Graecae significet *rudentem*, cui naui anchora est alligata, ob *similitudinem*, quam habet cum hoc animali, qui per acus foramen transire poterit, si dissoluatur in fila subtilia. Ita diuites, qui ob suas diuitias *anchoram* suae spei in terra posuerat, poterit in gloriam intrare, & excellenter consequi perfectionem Christianam, si telam inordinatarum affectionum suarum retexat; diuitiasque tuas dissoluat distribuendo eas pauperibus, vt anchoram spei suae iaciat in caelum, iuxta Salvatoris consilium dicentis: *facite vobis amicos de mammona iniquitatis, ut quem defeceritis, recipiant vos in aeterna tabernacula.* Ac proinde, cum idem Dominus dixit: *diuites difficile intraturi sunt in eadem tabernacula*, locutus est

Quis diues
saurus

Lib. 4. Moral. c. 30.

d. Mar. 10. 2.
Luc. 18. 27.

Camelus animal.

Lib. 1. Moral. c. 17.
c. Leui. 11. 4.

Diues diuidat unguulam & ruminet.

Apud S. Thom. in Catena super Marcum
Camelus rudens nauticus.
Luc. 16. 9.

2. 2. q. 18. a.
1. ad 4.
g Isa, 60, 6.

(vt S. Thomas interpretatur) de *superbis & auaris* diuitibus; non de *humilibus & misericordibus*, de quibus intelligitur (vt Sanctus Hieronymus interpretatur,) quod dixit Isaias: *g inundatio Camelorum, dromedarum Madian & Ephraemitarum, aurum & thus* aliaque preciosa dona *deferentes* in Ierusalem: vt offerant Deo, coniungentes auro eleemosynarum rationis ac deuotionis: quæ omnem inordinatum cordis affectum ad ipsas diuitias euellit; & conuertit in aptissimum diuini obsequij instrumentum.

CAPVT X.

DEI PROVIDENTIA IN DISTRIBUTEN-
dis propensionibus, ingenijs, ac dotibus ad varias scientias;
& qua ratione illæ sint cum virtutibus
coniungendæ.

ad Scientias
aptitudo.

IN admirandis distributionibus, quas diuina prouidentia fecit *propensionum & talentorum* hominum, valde eminent illa, quæ illos inclinant, aptosq; reddunt ad *scientias, & artes liberales*: ipsa enim experientia nos docet multis hominibus innasci magnam huiusmodi *propensionem* & applicationem ad studia huiusmodi scientiarum; magnumque *ingenium* naturale ad eas addiscendas: id ita disponente prouidentia diuina, quod vtrumque sit ad eas assequendas necessarium: parum siquidem efficeret sola *inclinatio*, si deesset *ingenium*; & hoc ipsum non multum efficeret, si deesset applicatio. Et in vtroq; est sæpè mira quædã varietas: nam quædam ingenia sunt natura sua acuta, subtilia, & ad res nouas inueniendas valde apta: quæ tamen in eadem iudicio non ita sunt resoluta & expedita: alia contra, in discurrendo sunt tardiora, sed rectè tamen iudicant: alia vtrumque habent, alia in vtroque deficiunt. Alia sunt in suis decretis valde inconstantia; & facile mutantur, eò quod rem non satis penetrent: alia sunt duriora, & in iudicijs proprijs magis obstinata, alia sunt docilia, rationique subiecta, vbi-cunque illa appareat: alia sunt natura sua inquieta, & ad disputandum Sophisticè valde prompta: eò quod in omnibus rebus inueniant difficultates, habentq; spiritum alijs contradicendi; alia sunt maturiora & quietiora, eò tendentia, vt res implicatas ita euoluant, vt perungere possint ad veritatem. Et quamuis omnia hæc ingenia diuinæ prouidentie subsint, quæ sunt naturalia, & naturali constitutioni coniunguntur: non intendit tamen DEVS, vt homines sine fræno sequantur defectus illos naturales;

Mira ingeniorum
varietas.